

NARODNI DNEVNIK

Izaja vsak dan opoldne, izvemši nedelje in praznike.

Mesečna naročnina: V Ljubljani in po pošti: Din 20.—, inozemstvo Din 30.—.

Neodvisen političen list.

UREDNIŠTVO:

SIMON GREGORČIČEVA ULICA ŠTEV. 13.

TELEFON ŠTEV. 552.

UPRAVNIŠTVO: KONGRESNI TRG ŠTEV. 3.

Rokopisi se ne vračajo. — Oglasi po tarifu.

Pisemenim vprašanjem naj se priloži zamka za odgovor.

Račun pri poštnem ček. uradu štev. 13.633.

Slovenci v vladi.

Vsled sile razmer moramo Slovenci vsako vlado presojati z dveh stališč: 1. s splošno notranjepolitičnega položaja in 2. s slovenskega stališča. Kot zavedni in dobri državljani hočemo vlado, ki odgovarja vsem našim in zahtevam moderne demokracije, kot Slovenci pa moramo zahtevati, da ima ta vlada tudi srce za Slovence. Kaj nam koristi na vse zadnje tudi najbolj moderna vlada, če bi pa naše slovenske zahteve ostale večno neizpolnjene in če bi bilo gospodarsko in kulturno stanje Slovencev vedno slabše. Zaradi tega moramo tudi vsako vlado presojati s slovenskega stališča in ne samo s splošno političnega.

S slovenskega stališča pa je za nas vsaka vlada slaba, v kateri niso Slovenci dobro zastopani. Dobro zastopani pa so zopet le tedaj, kadar so zastopani po svoji večinski stranki, ne pa le po enem ali dveh poslancih, kajti v prvem primeru so zastopani Slovenci po lastni si li, v drugem primeru pa so zastopani le po milesti drugih velikih strank. Vsled tega pa tudi ne morejo doseči tega, kar bi sami hoteli, temveč samo to, kar je ugodno onim velikim strankam, ki so jim dale ministrski sedež. Dosledno smo tudi vedno zahtevali, da morajo biti Slovenci zastopani v vladi po svoji večinski stranki, pa naj bo vlada kakršnakoli. Smo namreč tega mnenja, da imamo kot državni narod pravico, da smo vedno zastopani v vladi in sicer po tistem, ki ga delegira sam slovenski narod. Te delegate pa določa slovenski narod na volitvah in kot demokrati moramo tedaj iznešeno voljo naroda upoštevati.

Danes je naša zahteva izpolnjena in SLS je kot večinska stranka Slovencev v vladi. Že zadnjič smo dejali, da iz splošno političnih vzrokov ne moremo biti navdušeni za novo vlado g. Uzunovića, kakor tudi nismo bili navdušeni za njegove prejšnje vlade. Toda danes presojamo udeležbo SLS v vladi le s slovenskega stališča in v tem oziru pozdravljamo dejstvo, da so vendar enkrat tudi Slovenci iz lastne moči zastopani v vladi. Pri tem pa niti najmanj ne zakrivamo, da se trudimo, zakaj se to ni zgodilo že prej.

Seveda pa velja naš pozdrav le, če bo SLS v vladi zastopala v prvi vrsti le slovensko, ne pa svojo partizansko politiko. Če bo uporabljala SLS svojo lastno moč le v svrhu strankarskega odračunavanja, potem bo to za nas pač znak, da so v vladi le eksponenti stranke, ne pa slovenskega naroda. Če bi se na primer ponavljalo to, kar se je dogajalo, da bo pomenila sprememba režima persekucijo uradništva ali pa strankarsko odločevanje v splošno narodnih, kulturnih in gospodarskih vprašanjih, potem moramo pač izjaviti, da te stranke ne moremo v nobenem oziru smatrati kot zastopnice Slovencev.

Od SLS, kakor tudi od vsake slovenske stranke v vladi pričakujemo samo dveje: da bo priborila slovenskemu narodu enakopravnost in da bo z vso silo skušala uvesti red v državi. Slovenci smo bili vajeni nekoč na dobro upravo in kot dobri državljani hočemo, da jo bodo v vsej državi vajeni. Ponos vsake slovenske stranke mora biti, da je ona k temu bistveno pripomogla in s tem utrdila slovenski sloves.

Za Slovence same pa zahtevamo praktičnih pridobitev, da postanemo v resnici enakopravni in sicer ne samo na gospodarskem in političnem, temveč tudi v jezikovnem oziru. Slovenci smo predstraža Jugoslovanov in v interesu Jugoslovanov je, da smo čim najbolj krepki, ker smo tudi na najbolj eksponiranem

Ministra Trifunović in Vujičić demisijonirala.

ZA JUTRI SKLICANA SKUPŠČINA.

Beograd, 3. februarja. Že prvi dan svojega obstanka je šesta Uzunovićeve vlada doživela močan udarec, ker sta ministri za vere Miša Trifunović in ministri za pošto Milorad Vujičić podala ostavko. Onadva s kraja sploh nista hotela priseči. Ko pa je izšel ukaz o njih imenovanju, sta sicer prisegla, a sta takoj demisijonirala.

Včeraj popoldne sta imela predsednik vlade in predsednik skupščine sestanek. Pred tem sestankom sta se sešla Uzunović in dr. Korošec. Rezultat teh sestankov je bil ta, da se mora narodna skupščina čimprej zbrati k seji. In res je sinoči njen predsednik Marko Trifković objavil, da se sklicuje seja skupščine za jutri v petek 4. februarja ob 5. popoldne. Dnevni red je isti, kakor se je določil na zadnji skupščinski seji, t. j. razprava o poročilu odbora za prošnje in pritožbe in pa izvolitev odborov za štiri zakonske osnutke.

Ta objava je v vseh političnih krogih izvedla veliko senzacijo, ker se ni pričakovalo, da bi vlada stopila pred narodno skupščino. Se nobena objava ni napravila toliko senzacije kakor ta, ker so opozicijski krogi mislili, da vlada nima večine, s katero bi lahko stopila v skupščino. Mnogi mislijo, da se je Uzunović odločil ostati do konca parlamentarec. Če pade, naj pade v parlamentu.

V drugih političnih krogih razpravljajo o možnostih za ustvaritev večine Uzunovićeve vladi. Včeraj bi se bil imel dr. Kulovec sestati z zastopniki nemške stranke. Do tega pa ni prišlo, ker je bil od Nemcev samo Schulmacher v skupščini. On je pa izjavil, da ni pooblaščen, da bi v imenu svoje stranke vodil pogajanja. Pričakujejo, da se bodo ta pogajanja danes vršila.

Mnogo se govori o vprašanju Miše Trifunovića in Milorada Vujičića. V parlamentarnih krogih zamerjajo Uzunoviću, da ministre enostavno premešča iz ene

ga resora v drug resor in jih o tem niti ne obvešča. Sedaj Uzunović poskuša v radikalnem klubu najti dve osebi, s katerima bi izpopolnil izpraznjene portfele. Včeraj je stopil v slik v kankom Trifunovićem, znanim pašičevcem in mu ponudil vstop v vlado. Upal je, da bo s tem ustregel radikalskim nezadovoljnem. Toda Ranko Trifunović je baže odklonil vstop v vlado. V opozicijskih vrstah parlamenta pravijo o sedanjih vladah, da nima nobenega pravega zmislja.

Dr. Korošec je na vprašanje novinarjev dejal:

»Upam, da bo zopet šlo. Zanašam se na nediscipliniranost opozicije, ki še nikakor ne more organizirati.«

Dr. Korošec je izrazil samo bojazen, da bi pašičevci utegnili delati pasivno resistenco.

O Nemcih in o dr. Nikiću mislijo v opozicijskih krogih, da ni niti govora, da bi oni podpirali vlado. Splošno se opozicija izprašuje, zakaj Uzunović vse to dela. Sklepajo, da Uzunović z vso silo forsira takšno situacijo samo zato, da sebe in Maksimovića obdrži na površju. Sicer pa opozicija obsoja Uzunovićevo postopanje, ker sestavlja vladne liste in kabinete z večjo suverenostjo, kakor pa je to delal sam Pašić.

Prečanski radikali so že večkrat izrazili svojo skrb in pa dvom, da bi bili Srbi, kakor to vedno trde, popolnoma zreli za to, da bi se jim prepustila vsa oblast v političnem življenju. Prečanski radikali menijo, da največja kombinacija z vlado ni ravno pokazala posebne zrelosti.

Kar se tiče Miše Trifunovića in Milorada Vujičića, se opaža, da ima spor precej osebno nelo napram Srncu. Zato se to karakterizira kot konflikt, ki je nastal med vladnimi strankami.

Vladni krogi zagotavljajo, da bo dr. Nikić podpiral vlado. Ker je za jutri sklicana seja skupščine, je ta vest verjetna.

Finančni zakon sprejet

Beograd, 3. februarja. Včeraj popoldne je bilo v finančnem odboru precej živahno. Vladna večina je sklepala o finančnem zakonu. Sporazum se ni dal tako lahko doseči kakor prej. Klerikalci so zahtevali več izprememb in to z vso odločnostjo. V radikalnem klubu je bilo tudi prav živo. Poslanci so se pogovarjali o krizi. Predsednik vlade Uzunović se je razgovarjal s predsednikom kluba Ilijo Mihajlovićem.

Radikali so zatrjevali, da se bo še kakor sinoči našla zamena za oba ministra, ki sta odstopila.

Opozicija je čakala v dvorani finančnega odbora, da se začne z delom. Toda bila je že skoro 6. ura, pa vlada še ni

mestu. Mi moramo biti tako močni, da vzdržimo vsak pritisk in da ohranimo svojo zemljo Jugoslaviji, pa naj bi se zgodilo karkoli. Greh proti državi je zato demontiranje slovenske industrije, greh proti državi je, če mora njena predstraža plačevati najvišje davke, da je danes že finančno izčrpana in greh proti državi je, če ima danes slovenski jezik v občevaranju s centralno vlado manj pravice kot nekdanj. Da se na slovenske vloge ne odgovarja, ali pa le izjemoma, je škandal, ki se mora takoj nehati.

Poleg teh načelnih zahtev pa je naloga SLS, da nam takoj izvojuje ugodno rešitev tudi drugih aktualnih vprašanj. V prvi vrsti treba tu omeniti oblastne

skupščine, katerim mora biti v najkrajšem času izročeno vse imetje bivše Slajerske in Kranjske. Enako se mora nehati zapostavljanje naše univerze, naše gledališča, naših bolnic in drugih naših kulturnih institucij. Novi proračun mora biti že dokaz, da je zboljšanje doseženo.

Ne odločuje SLS sama in zato ne bo mogla doseči vsega, kar bi hotela. Toda popolnoma zadostuje, če bo s svojim delom dokazala, da je vedno vodila le slovensko politiko in potem sme biti prepričana, da se bo morala braniti le pred očitki strankarjev, ne pa tudi pred očitki Slovencev. Le od nje je odvisno, pred kakšnimi očitki se bo branila.

ministra, ki sta odstopila in jih torej ni, bo zastopal finančni minister.

Dr. Spaho zakliče: »Ne more tega! Vi posegajte v prerogative krone. Po čega vam ukazu?«

Dr. Radonjić odgovarja, da je dobil ali, da zastopa oba odstopivša ministra finančni minister.

Kosta Timotijević kliče: »Kakšen akt? To je sramota!«

Nastal je propir. V največjem hrupu je predsednik podelil besedo finančnemu ministru.

Ta je izvajal, da je v finančnem zakonu še mnogo odredb, ki se ne tičejo finančnega zakona. Navaža razna rešenja mini-trskega sveta, ki zadevajo finančne odredbe, zlasti prekoračenja proračuna. Potem poroča, da znašajo celokupni izdatki po novem proračunu 11.464.769.522 dinarjev, dohodki pa 11.477.579.522 Din. Proračun bi izkazoval torej prebitok 12.809.860 Din. Državni davki in doklade ter monopoli so znižani za 512 milijonov dinarjev.

Nato je dobil besedo Smodej, ki je v imenu vladne večine predlagal razne spremembe. Stavl je celo vrsto spreminjevalnih predlogov.

Posl. Smodej je nato predlagal, da se zviša eksistenčni minimum od 5 na 6 tiso, da mora davkarja v Sloveniji ublažiti svoje postopanje pri predpisovanju dohodnine, da se smatra Trgovsko bolniško društvo kot nadomestni zavod za bolniško zavarovanje, da se črta famozni čl. 183, po katerem se ne bi smelo ekskvirirati države in da se znižajo kazni zaradi monopolskih prestopkov.

Vse te predloge je finančni minister sprejel.

Jugoslovanski klub pa bo stavlil še več drugih predlogov predvsem zaradi ljubljanske univerze, gledališča in drugih važnih zahtev. Če bo le finančna možnost, bodo tudi ti predlogi sprejeti.

Opozicija je za njegovega govora ves čas protestirala. Trdila je, da so taka pooblastila, ki se dajejo ministrskemu svetu, nezakonita.

Nato je govoril Šečerov, ki je v imenu cele opozicije predlagal nekatere amandmane, tičeče se znižanja državnih daskom v prečanskih krajih. Zahteval je dalje kontrolo nad tajnimi fondii.

Dr. Spaho je opozarjal, da nove oblastne skupščine ne bodo mogle ostati brez novih davkov ali doklad.

Pora Marković je kritiziral delo vlade s političnega vidika.

Dr. Radonjić je predlagal, da se sprejme vladni amandmani, drugi pa naj se šele prouče.

Razvila se je diskusija.

Predsednik odbora znova sili, da se glasuje.

Po dvakratnem glasovanju je bil finančni zakon sprotet s 14 proti 7 glasovi.

BALUGDŽIĆ PRI SOVJETSKEM POSLANIKU V BERLINU.

Budimpešta, 3. februarja. Zunanji minister Valko je dobil od madjarskega poslanika v Berlinu šifrirano brzojavko, v kateri se navaja, da je novi jugoslovanski poslanik v Berlinu g. Balugdžić takoj po svojem prihodu posetil ruskega poslanika v Berlinu in se z njim dolgo časa posvetoval. Madjarski diplomatski krogi zatrjujejo, da bi naj to bil prvi korak rusko-jugoslovanskega zblizanja. Balugdžić je to storil — kakor mislijo — brez odobrenja svoje vlade. Te dni pride madjarski poslanik iz Berlina v Budimpešto in bo o tej zadevi obširno poročal zunanjemu ministru.

Oma'ovaževanje ljudske dobre volje.

Če bi se cenila sposobnost vlad po njihovem negativnem delu, potem bi naše vlade prav lahko tekmovala za prvenstvo. Kakšno navdušenje je bilo leta 1918 za Jugoslavijo, koliko pripravljenosti na vseh koncih in krajih za žrtve v korist Jugoslavije in kako absolutno je vsa ta pozhrtvovalnost izginila. In vendar je Jugoslavije od narave bogata z zakladi obdarjena dežela, in vendar je jugoslovenski narod delaven in štedljiv, da malo takih — a kljub vsemu temu povsodi sama nezadovoljnost.

Krivda za vso to nezadovoljnost pa zadene naše odgovorne politike. Ljudje so hoteli pošteno upravo in konec korupcije, a merodajni krogi niso nič ukrenili, ker bi zadeli nekatere osebne interese upljivih strankarjev in bi ti mogli potem vlado vreči.

Ljudje so zahtevali pravičnost in enakopravnost, toda merodajni politiki je niso hoteli dati, ker bi izgubili kroglice, ko bi hodili po volilne glasove Srbijancev.

Ljudje so hoteli točno delujočo upravo, toda tudi tega niso dali merodajni politiki, ker niso marali vestnih in možatih uradnikov, temveč samo slepo poslušnih strankarjev.

In tako v vseh drugih stvareh. Narod je dajal inicijativo za inicijativo, narod je dajal pobudo za pobudo, ampak niti ena ni bila uslišana, vse po vrsti so bile prezrte.

A vseeno je narod v svoji dobrodušnosti upal v zboljšanje in se zanašal na božjo mast potrpljenja, ampak tudi ogromne kopice te narodne potrepljivosti se bližajo svojemu koncu in danes je narod apatičen. Najbolj jasno je to pokazal pri oblastnih volitvah, ko je ostalo 52 odstotkov volivcev doma.

Ampak niti ta grozovita številka beograjskih politikov ni izmordila in sedanja kriza poteka prav tako žalostno kot vse druge. Zaradi interesov gotovih ljudi ne moremo priti do vlade, ki bi izvrševala to, kar hoče narod, temveč bomo dobili zopet le vlado, ki bo branila interese ozkega kroga izvoljenih politikov in njihov zaplotne družbe. Neizogibna posledica tega pa mora biti, da bo volivna neude-

ležba še narasla in apatija naroda bo zavladovala povsodi.

Imamo utis, da je merodajnim politikom sploh vseeno, če je narod apatičen ali ne. Ti kratkovideži menda mislijo, da popolnoma zadostuje, če je policija močna in če davkarje nemoteno funkcionirajo. Kako katastrofalna zmeta! Sila naroda se ne očituje samo v poslušnosti do gosposke, temveč sila naroda je v njegovi volji, v njegovi odpornosti. Tudi za časa svetovne vojne je narod vsaj na zunaj vestno izpolnjeval vse zapovedi gosposke in plačeval davke, policija pa je tedaj imela manj posla, ko v mirnem času. A kar nakrat je prišel preobrat in pred strnjenci, pa čeprav neoboroženi množicami naroda, so omahnile strojnice in kar čez noč je bilo konec vse šeststoletne slave mogočne monarhije. Kajti bolj od kanconov, policajev in zapovedi oblastev je močna volja naroda.

To je pokazala tudi albanska Kalvarija. Samo do skrajnosti pozhrtvovalen narod je mogel prehoditi nezlomljen to Kalvarijo. In če bi tedaj morala srbska vojna komanda apelirati na nezadovoljen narod, tedaj bi se že pred Albanijo nehala srbska epopeja.

Danes živimo v časih, ko more Mussolinijev izzov vsak hip zahtevati od našega naroda, da položi na bojno tehniko prav vse svoje sile. Apatičen narod nima zmisla za najvišjo pozhrtvovalnost, temveč računa hladno. Če pa je narod navdušen, če je ves prežet ljubezni do domovine, potem ni zanj noben položaj grozen, ker je s svojo vero in svojo voljo do zmage nepremagljiv. Dobra vlada je zato samo tista, ki hrani narodno pozhrtvovalnost, ki mu dan na dan dokazuje, da država zanj skrbi, da ima država za ves narod zmisel in da je njegova najmočnejša opora.

Takih vlad pa mi žal ne poznamo in osem let se je pri nas stalno ubijala v narodu ljubezen do države. Vse zahteve naroda preslišane, vse njegove prošnje prezrte, vedno isti nered, kdo bi naj bil še navdušen!

In še se ne spametujejo naši odgovorni politiki, še ne krenejo na novo pot. Ali hočejo ubiti tudi zadnjo sled ljubezni naroda do države?

Uzunović o svoji vladi.

Z zgovornostjo, kakršne ni pokazal že dolgo, je govoril g. Uzunović novinarjem o novi vladi. Ker je v svojem govoru poudaril g. Uzunović tudi kratek program vlade, ga podajamo v njegovih glavnih mestih.

Najprej ugotavlja Uzunović, da je ostal politični in delovni program isti kot pod prejšnjo vlado.

Vstop SLS v vlado pa pomeni, da bo vlada posvetila več pozornosti gospodarskim in socialnim vprašanjem. To so zastopniki SLS tudi pri vseh konzultacijah poudarjali. Uzunović smatra za pridobitev, ker bo vodil poljedelsko ministrstvo dr. Kulovec in dr. Gosarja smatra za najboljšo kvalificiranega moža za vodstvo socialne politike. Inženjerja in vseučiliškega profesorja Serneca pa pozna že od tedaj, ko je bil on, Uzunović-minister za javna dela, kot moža, ki razume posle tega ministrstva.

Takoj ko bo finančni odbor končal proračunsko delo, bo pričel razpravljati o ozdravitvi gospodarske krize.

Udeležba Velje Vukičevića in Krste Miletića v vladi dokazuje popolno slogovno radikalno stranko.

Nova vlada ne bo samo sprejela proračuna, temveč tudi nadaljevala delo v parlamentu. G. Uzunović upa, da bodo pri tem podpirali vlado tudi drugi dobromisleči opozicionalci, ki niso v opoziciji samo zaradi opozicionalstva. Predvsem računa tu Uzunović na Nikića in na Nemce.

Nova vlada je od aprila že šesta vlada pod njegovim predsedstvom. Ampak ni njegova krivda, če je bilo šest kriz, kakor ne smatra za svojo zaslugo, če je vedno on sestavil novo vlado.

Nato govori g. Uzunović o parlamentarnem ter podčrtava, da opozicija nima pravice ob vsaki priliki vreči vlade. Ona sme to storiti le tedaj, kadar ima zato tehten vzrok, kadar je vsaj nekaj verjetnosti, da bo padec vlade povzročil spremembo vladne politike. Zato cenzor angleške opozicionalne stranke strogo pazi na to, da ne ostane vlada slučajno v manjšini.

Svoj govor je zaključil Uzunović z besedami: Vlada bo šla pred parlament in to se bo zgodilo v najkrajšem času. Vsakdo bo imel tedaj priliko videti, da ima vlada večino. Naj se ne varajo oni, ki poznajo samo ta cilj, kako bi vrgli vlado. Vsak tak nastop bo le njim samim v škodo. Naj pride karkoli, vlada bo ostala na svojem mestu in bo zmagala.

Da je g. Uzunović optimist, je naravno. Ampak ves ta optimizem ne more skriti nevarno majhne vladne večine in nesoglasij v radikalnem klubu, ki še vedno niso, kakor kaže nastop ministrov Vujičića in Miše Trifunovića, popolnoma likvidirana.

Zato pa tudi ne gremo med proroke, temveč čakamo, da se vladna večina pokaže v skupščini in da se njen program izkaže v delu.

Politične vesti.

— Nova vlada sestavljena in zaprisežena. Že v torek ob pol enih popoldne je bil podpisan ukaz o imenovanju nove vlade in takoj nato so novi ministri prisegli. Ministrska lista pa se je med tem malo izpremenila, ker ni dr. Nikić hotel prevzeti trgovinskega ministrstva. Nova vlada je sedaj sestavljena takole: predsedstvo: Nikola Uzunović, zunanje m. dr. Perić, notranje Maksimović, finance dr. B. Marković, javna dela inž. Sernec, soc.

politika dr. Gosar, agrarna reforma Milan Simonović, vojna general Hadžić, justica dr. Srškić, šume in rude Krsta Miletić, narodno zdravje Slavko Miletić, pošte Vujičić, prosveta Vukičević (Jovanovićev), vere Miša Trifunović, izenačenje zakonov Vasa Jovanović. Trgovinsko ministrstvo vodi začasno Simonović. — Ministra Vujičić in Miša Trifunović nista še prisegla, ker da sta nezadovoljna z dodeljenima ministrstvi.

— Zakaj ni stopil v vlado dr. Nikić. Dr. Nikić je izjavil, da bi mogel stopiti v vlado, le če bi bil popolnoma rehabilitiran, to je, če bi dobil ono ministrstvo, ki ga je imel preje. Ne more pa pristati na to, da bi se z njim delale politične kupčije. Še manj pa je pripravljen pometati smeti za dr. Krajačem. — Krasno je, kadar je kdo tako ponosen, kakor dr. Nikić. Smo pa tega skromnega mnenja, da se po velikanskem neuspehu pri oblastnih volitvah ponosna gesta dr. Nikiću niti najmanj ne podaja. — Radikali pa računajo, da bo dr. Nikić s svojimi 8 poslanci vseeno podpiral vlado.

— Svetozar Pribičević o novi vladi. Da je poleg St. Radića najostreje obsodil novo vlado Svetozar Pribičević, je le naravno. Zakaj ko Stjepan Radić, tako je tudi Svetozar Pribičević računal, da pride v vlado in zato je SLS s svojim vstopom v vlado prekrizala obe-ma računa. Desledno temu, sta danes tudi samo St. Radić in Sv. Pribičević v pravi in energični opoziciji proti vladi, dočim je Demokratska zajednica zadovoljna, da se vsaj ni povrnil režim takozvanega »nacionalnega« bloka. Izjava Sv. Pribičevića je zato nadvse ostra, a zlasti za nas Slovence v enem oziru silno poučna. Po mnenju Pribičevića je šesta vlada gosp. Uzunovića prava karikatura in po rezultatu oblastnih volitev vlada manjšine, ki ima samo 158 poslancev za sebe in ki je odvisna od milosti petih nemških poslancev. Pribičević spominja nato, kako je Uzunović bil v vladi Narodnega bloka, potem v vladi »Narodnega sporazuma« z Radčem in kako je sedaj s Korošcem. In zakaj je sklenila radikalna stranka zvezo samo z dr. Korošcem. Če bi sklenila zvezo z Davidovičevci bi morala dati koncesije v Srbiji in Bosni, če z Radićem v Bosni, na Hrvaškem in v Vojvodini, če z njim pa v vsej državi. Ako pa se dogovori s Korošcem, potem mora dati koncesije le v Sloveniji, ki se pa radikalov ne boji. — Pribičević nato naglašja, da so edino prava rešitev iz sedanje situacije svobodne volitve. — Po besedah Pribičevića torej smemo upati, da bo Slovenija živela sedaj boljše kot preje, ker bo bolj samosvoja.

— Nova vladna večina. Parlamentarna večina, s katero razpolga nova vlada, obstoji iz radikalov, ki imajo 130 glasov, skupno z Vlakom Kocićem, ki se je nedavno vrnil iz jovanovićevga v radikalni klub. Velja Vukičević ima za seboj šest poslancev, dočim bodo Ljuba Jovanović, Vasilije Trbić, Altiparmaković, Lalošević in Milutin Tomić glasovali za vlado le pod pogojem, če bodo sprejeti zopet v radikalni klub. To bi znašalo 141 radikalnih glasov. SLS ima 20 glasov in Nemci, ki bi eventuelno podprli novo vlado imajo 5 glasov. To bi dalo vladi maksimalno 166 glasov v skupščini, ker pa sta poslanca Ljuba Jovanović in Klekl težko belna in Geza Stifter ne čisto zanesljiv bi bilo za vlado v slučaju, da Nemci ne glasujejo za vlado minimalno 158 poslancev in bi imela vlada še vedno 1 glas večine. Nasprotno p aštee opozicija 50 radičevcev, 50 poslancev Demokratske zajednice in sicer 35 demokratov in 15 muslimanov. Samostojnih demokratov je 23, zemljoradnikov 4, črnogorskih federalistov 3, hrvatskih federalistov 7, hrvatskih republikancev 3 in dr. Nikićeve skupine 8 poslancev. Skupno bi bilo v opoziciji torej največ 149, z Nemci pa 153 glasov.

— Ostre Radičeve izjave proti novi vladi. Stjepan Radić se je mudil v torek v Zagrebu ter je dal ob tej priliki novinarjem izjavo, iz katere navajamo sledeče: O novi Uzunovići vladi, je dejal Radić, da se je morala sestaviti kot provokacija naroda in Hrvatov. To je vlada provokacije zdravega razuma. V času, ko je potrebno, da se državni proračun, zlasti finančni zakon, temeljito prilagodi potrebam narodovega življenja, je ta vlada absolutno nesposobna, da izvede ta proračun pred narodno skupščino. Korošec je napravil harakiri. Z ozirom na splošno državno politiko je on nemogoč za vlado široke koncentracije. Uzunović je poskušal dobiti od mene preko Pavla Radića in Mite Dimitrijevića obljubo, da mu v vsaki stiski posodim 6 do 7 poslancev, ker je dr. Nikić izpadel iz vlade. HSS bo storila vse, da bo nastop opozicije v parlamentu stvaren in uspešen in da nas taka provokativna vlada ne bo dolgo sramila in upropačala. Prvi korak v tej akciji bo obtožba Bože Maksimovića

— Dr. Spaho o dr. Korošcu. Dr. Spaho je dal dopisniku »Jutarnjega lista« izjavo, v kateri ostro napada novo vlado. O dr. Korošcu pa pravi: »V novi vladi je tudi stranka dr. Korošca. Prepričan sem, da Korošec in njegovi prijatelji ne odobrujejo vse ono, kar se je zgodilo pri minulih oblastnih volitvah. Prepričan sem, da imajo oni najboljše namere, da zadeste pravici, toda veliko vprašanje je, če bodo imeli toliko moči in vpliva v novi vladi, da popravi vse ono, kar so zagrešili njihovi sedanjí tovariši, zlasti kadar gre za zločine, ki so se pripetili v krajih, ki ne spadajo pod interesno sfero dr. Korošca. Usoda nove vlade odvisi od Korošca in mi bomo od njega najenergičnejše zahtevali sodniško postopanje radi vseh volilnih in drugih zločinov, brez ozira na to, kje so izvršeni, kdo jih je izvršil in nad kom so bili izvršeni«.

Po vesteh iz radičevskih krogov je glavni odbor črnogorske federalistične stranke sklenil, da sprejme Radičev predlog in da vstopi federalistična stranka v novo Narodno seljačko stranko.

— Položaj v Evropi. Nova nemška desničarska vlada bo nadaljevala politiko izpolnjevanja obvez in sporazuma s Francijo, politiko, ki so jo vodile njene prednice in proti kateri se je desnica tako borila in jo tako prezirala. To je tudi edina možna politika in če jo bodo sedaj izvajali nemški nacionalisti, je ne bodo mogli niti najbolj kratkovidni patrioti več smatrati za nepatriotično. Kljub temu ne bo leto 1927 prineslo več, kakor da bo zagotovilo trajnost temu, kar je na poti do pomirjenja Evrope že doseženega. Državniki in diplomati, ki jih njihovi narodi radi označujejo za zapreko miru, so tokrat dokazali mogoče večje velikopotezno voljo do sporazuma, kakor pa so zato široke množice njihovih narodov sploh zrele. Preteklo bo še nekaj časa, predno bo od istih državnikov v sovraštvo vzgojeni svet spoznal, da nudi medsebojno zaupanje več varnosti, kakor pa splešno oboroževanje. Tudi notranji položaj velesil jim ne dopušča staviti za obnovo Evrope toliko energij na razpolago, kakor doslej. Po svojem obsegu brezprimerni stavkovni val v letu 1926 je trajno poostiril razredni boj v Angliji. Baldwin je napovedal, da bo omejil pravice strokovnih zvez, kar more — in v Angliji ne prvič — postaviti socialno vprašanje pretežno v središče politike. V Italiji se bliža fašistovski eksperiment oni kritični točki, pri kateri se ne bo dala konsolidacija pod nobeno ceno več odložiti. Tudi Francija ima sama s seboj dovolj dela v boju za stabilizacijo in če se ta posreči, pa z neizogibno socialno in politično krizo. Toda narodi so pregloboko zaposleni z dnevnimi vprašanji, manjka jim poleta in borbenosti množice, ki sta potrebna za rešitev evropske krize. Njegovo časopisje in javno mnenje pa zopet prehaja od evropskega stališča k provincialstvu.

— Razorožitev Nemčije dovršena. General Pawelsz in tajni svetnik Forster sta na seji medzavezniške vojne kontrolne komisije, ki se je vršila pod predsedstvom maršala Focha-a obširno razložila stališče nemške vlade o razorožitvi Nemčije. Po tej seji je sklepala o nemški razorožitvi veleposlaniška konferenca in sklenila, da je Nemčija razorožitev dovršila. Sporno je ostalo le vprašanje razrušenja nemških utrdb na vzhodu, zlasti glede Königsberga. Nemci so namreč zgradili 50 km pred trdnjavo velike betonske pozicije, ki da so vsled dalekosežnosti modernih topov potrebne. Računa pa se, da bo tudi v tem vprašanju prišlo do soglasja.

— Nova nemška vlada končno sestavljena. Ker je državni kancelar Marx vztrajal na tem, da ne more postati znani monarhist Graefe minister, je prišlo med njim in nemškimi nacionalci do velikih nesoglasij ter je že kazalo, ko da se razbije med njimi doseženi sporazum. Po posredovanju državnega predsednika Hindenburga pa so nemški nacionalci odnehali in za notranjega ministra je bil imenovan Kendell, ki velja kot mož zmernega političnega prepričanja. — Izpad Graefa iz nemške vlade pomeni za nemške nacionalce precej težak udarec, ker so oni to vprašanje obravnavali kot prestižno vprašanje. Ker so kljub temu morali odnehati, se vidi, da v novi nemški vladi ne bodo imeli prve besede.

Pismo iz Varšave.

Varšava, 27. januarja 1927.

GOSPODARSKI POLOŽAJ NA POLJSKEM. — MINISTRSTVO POŠTE IN TELEGRAFA VSTAJA OD MRTVIH. — LETOŠNJI KARNEVAL V VARŠAVI. — DEVICA IZ KORENA »DOJITI«.

Novo leto se je začelo za mlado Poljsko v dobrem znamenju. V blagajnah je prevešček, trgovska bilanca je pozitivna. Iz vsega sveta prihajajo naročila na poljsko blago in izdelke. Kupčija z Rusijo se razvija. Samo v decembru prejšnjega leta je šlo 2088 vagonov poljskega premoga preko sovjetske meje. Iz Rusije na Poljsko pa je prišlo 1159 vagonov, večinoma železne rude. Z Nemčijo se vrše pogajanja za dobavo 300.000 ton poljskega premoga, poleg tega pa še za dobavo poljskega goveda, mesa in jaje. Bližnji vzhod se živo zanima za poljsko steklo, tkanine, emajlirano posodo in galanterijsko blago. Perzijski veletrgovci Aslanov, ki je prišel v Varšavo, pozivlja Poljake, da naj ustanovijo svoj eksportni dom v Beyrutu. Egipt, Sirija, Mezopotamija, Turčija, Perzija, Grčija pošiljajo Poljski vsak dan nove ponudbe. Ravnokar odhaja v Perzijo prvih 100 vagonov poljskega sladkorja, kjer bo pa moral tekMOVATI s češkim sladkorjem. V Turčijo potuje 1.000.000 litrov poljske vodke, ki so jo pravoverni muslimani, ne vem v kakšnem namenu, naročili. Do Perzije gre poljsko blago po železnici, odtod naprej pa na zibajočih se hrbtih velblodov. Zanimivo je, da je tak transport cenejši kot pa po ruski železnici. — Vsled rastočega prometa zida in izpopolnjuje Poljska z mrzlično hitrostjo svojo luko v Gdini (desno od svobodnega mesta Odanska). V gdinski ladjedelnici so v januarju t. l. blagoslovili ogradjajo treh ogromnih ladij. V Gdino je prispelo 7 novih trgovskih parnikov, ki jih je Poljska lani leto naročila v Franciji. Velikani »Torunje«, »Krakovo« in »Poznanje« odidejo kmalu v svet pod belo-rožnato zastavo. Parnika »Vilno« in »Katovice« nakladata že v Gdanskem poljski les za angleške rudokope. Ostala dva parnika odideta z debli na Francosko. Vendar ima Poljska še vse premalo ladij, da bi raznosile vso preobilico njenega bogastva po svetu.

—o—

Ministrstvo pošte in telegrafa vstaja od mrtvih. Pred tremi leti je namreč Vitošev kabinet odpravil to ministrstvo iz varčnostnih ozirov. Takrat je nastala generalna direkcija pošt in telegrafov, ki je bila pod kompetenco ministrstva za trgovino in industrijo. V poslednjem času je imela preiti ta direkcija pod oblast ministrstva za komunikacije, v zvezi z izpremembo ministrstva za železnice. Nastal je oster spor glede kompetence. Celo ministrstvo za javna dela se je začelo potegovati za nadzorstvo nad direkcijo pošte in telegrafa. Zato pa so sklenili državni očetje, da se obudi spet k življenju ministrstvo pošte in telegrafa in s tem zaključijo dolgotrajni prepir. Sedaj pa se je začel še vse hujši boj med kandidati za novi ministrski portfelj.

—o—

Varšava pleše... Prelepa Varšavljanka podskakuje ob zamorskih zvokih charlestona. Zdi se, da je milijonsko mesto vrglo raz sebe vse skrbi, da je en sam ritem, veselje in ples. In vendar je

od prvega dne karnevala varšavska policija zelo vznemirjena. Takoj v začetku predpusta je bilo namreč 36 slučajev, da so na balu okradli lepe, nališpane ženske. Policija je bila pred uganko. Potrotila je svojo pažnjo in število detektivov na javnih zabavah. Toda zaman! Šele včerajšnji večer je nekoliko razjasnil skrivnost. Včeraj se je namreč vršil elitni ples v dvoranah trgovske resurse. Morje luči, blesteče tkanine, brezhibna črna frakov. Bogato obloženi bifeji, godba, razigranost. Najkrasnejša med krasoticami je bila žena doktorja K. Dragocen nakit počiva na njeni kraljevski postavi, kača iz briljantov se ji je ovila okrog lepo oblikovanega zapestja. Blesk draguljev naravnost hipnotizira množico. Zato pa tudi detektiv ne puščajjo iz oči gospe K. Ob 5. zjutraj višnjevi valček. Gospa K., razčiščena od vina in zabave, se napoti z možem proti izhodu. Tu pa jo prosi za poslednji valček eleganten gospod, ki se ji predstavi za inženirja Volčinskega. Gospa K. zapleše z njim, toda po nekaj trenutkih se Volčinski poslovi z izgovorom, da ima silno bitje srca. Prepozno je zapazila gospa K., da ji je med plesom izginila kačja zapestnica. Razburjenje, vrvež, policijski komisar. Stražnik pred resurso javlja, da je pred trenutkom sedel gospod v kočulu in cilindru v avtomobil števil. 12.487/296. Pogon za avtomobil št. 12.487/296, telefoni v vseh smereh. Divja vožnja za Varšavo v Marimont. Med nesumljivimi vilami speh Marimontčanov se bistro oko detektiva zagleda tudi v vilo št. 21. Na dvorišču avto št. 12.487/296, v vili Volčinski. Policija je našla v vili zlata in briljantov v skupni vrednosti pol milijona poljskih zlatnikov. Odkrila je tudi računske knjige, pisane z največjo natančnostjo, iz katerih je bilo razvidno, da je bil skoraj ves denar, ki ga je družba tatov dobila za dragocenosti, oddan dobrodušnim društvom. Policija je sedaj pred novo zagonetko, če gre za zvite tatove ali pa za psihopate z nenormalnim pojmovanjem filantropije.

—o—

Izšel je etimološki slovar poljskega jezika, delo profesorja Brücknerja, ki se naslanja na staroslovanske korene. Ker ima večina slovenskih besed isti koren in izvor, bo tudi nas zanimala originalna Brücknerjeva razlaga nekaterih izrazov. Devojka (dziewczyna) ima isti izvor kot deva, devica. Nobeden izmed teh izrazov pa nima nič skupnega z današnjim devištvom, z neomodeževano čistostjo mladih deklet. Devica namreč izvira iz korena do-jiti. Deva, devica, to je bila pri starih Slovanih doječa oseba, dojilja. Iz istega korena pa se izvaja tudi ime predmeta dojenja — de-teta. Dete, ki še ne govori, so imenovali stari Slovani s korenem »roke« (n. pr. v besedi pro-rok): otrok. Otroci so bili še v XIV. stoletju mladenci, stopajo v zakon — današnji ženin. Po poroki se je devica imenovala pri starih Slovanih nevesta (niwiasta) od korena neve-deti (o njej), kar pomeni neznana, tuja. Taka je bila vselej

usoda mlade žene pri starih moža, ki so jo smatrali za pritepenko. Šele ko je mlada žena porodila sina in s tem pokazala, da so jo duhovi prednikov nje-nega moža spoznali in pripoznali, je postala svoja, svojska, snaha. Takih in enakih razlag je v Brücknerjevem slovarju vse polno.

Dr. Božena Kokalj.

Narodna zavest.

Ne vem prav, kako bi zapisal naslov: narodna zavest ali zavednost? O tem bom šele razmišljal, ko izgubim špansko, danes še ne morem. Sicer je pa vseeno, kaj zapišem v naslovu, ker obrekovalci narodni izdajalec in plačan srbski agent bom tako ali tako. Veseli me le to, da me imajo ljudje vsaj še za toliko pametnega, da ne delam zastoj.

V nekem članku o volitvah v Sloveniji, ki ga je objavil »Obzor«, sem zapisal, da narodne zavesti med Slovenci ni mnogo. Ali tako podobno, natančno se več ne spominjam. Ta moja trditev je sicer mirno ljubljansko kri silno razburila in dobil sem častnih naslovov več v enem dnevu kakor ranjki Pašić ordenov v 50 letih svojega ministirovanja. Jaz se pa zaradi tega prav nič ne razburjam, ampak hočem čisto mirno in lepo povedati, kako sem do svojega zaključka prišel. Upam, da bom dobil za svojo odkritost še nekaj odlikovanj.

Predno pa preidem na stvar, povem, da za »narod« ne smatram onih maloštevilnih kultiviranih in civiliziranih vrhov, ki so si po vsem svetu skoro enaki, ampak ono maso, ki je ostala taka kakor je, več ali manj brez vpliva tujih kultur. Ta »narod« imam v mislih.

In o tem »narodu« sem prišel do zaključka, da ni narodno zaveden. Pono-vim, da je to moja misel; če pa ve kdo boljše in jo okrepi z dokazi, se bo dal prav rad izpreobrniti.

V zgodovinskih knjigah berem, da so segali Slovenci nekaj daleč na sever. Bral sem, da je celo dunajski »Prater« (reci: Pro(a)ta) slovenski »prode«.

Kje pa je danes naša severna jezikovna meja? Res je, da takrat, ko smo izgubljali na severu košček za koščkom, modernega nacionalizma še ni bilo. Toda zakaj se je ravno naša meja pomikala na jug, in ne nemška proti severu nazaj? Nekaj je le moralo biti vzrok!

A tudi v najnovejšem času (pred vojno) se je naše ozemlje od leta do leta krčilo, čeprav smo tudi mi že dobro poznali nacionalno idejo. Ali je to znak narodne zavesti? Po mojem ne, pa ne morem pomagati.

V tujih deželah sem dostikrat naletel na Slovence. A če sem koga vprašal, če je tudi on Slovenec — to besedo sem temu in onemu nalašč položil v usta — so mi odgovarjali: Jaz sem Kranjc, jaz sem Gorenjec itd. To lahko doživi vsak izmed nas tudi še dandanes. Ali sem imel torej prav ali ne, ko sem zapisal, da je pri nas patriarhalni regionalizem še mnogo čvrstejši kakor pa narodna zavest? Ali je tako ali ni?

Ali pa majska deklaracija! Imenujte me kakor me hočete, ampak jaz povem odkrito, da tudi v tem pojavu ne vidim posebnega izraza samo za slovensko narodno zavest. Mogoče je pri podpisovanju te izjave bilo jako merodajno nasprot-

stvo do večne vojne? In končno, da povem odkrito: Če bi ne bil deklaracija podpisal ljubljanski vladika — kaj bi bilo z njo? Meni je odgovor na to vprašanje jasen!

O koroškem plebiscitu pa raje ne govorim, ker narodna zavest in bela moka ne spadajo skupaj.

Ce imam čas, jako rad zahajam v kavarno »Slon«. Casopisov tam ne berem mnogo, pač pa tudi tam študiram narodno zavest.

Kar sem napisal, pa nisem napisal za »agitacijo«, ampak zato, ker se mi že kar stidi tista masa »svetovnega« blaga (problemov, idej itd.), s katero nas že na vseh oglih morijo in smatram stokrat bolj za potrebno, da študiram svojo kočo, kakoršna je.

P. S. Kakor hitro pride denar iz Srbije, bom povabil vse v kavarno »Slon«, ker od tam ni daleč v bar.

I. Petrič.

ŠMARNOGORSKI ODSEK S. P. D.

V osrednjem odboru S. P. D. v Ljubljani se je izbral poseben odsek, ki ima nalogo, da pripravi vse potrebno za alpiniziranje Grmade ob Šmarni gori in za napravo brvi preko Save pri Mednem. Kakor je javnosti že znano, je sprožil obl. inspektor Jos. Wester že na lanskem obnem zboru S. P. D. misel, da naj bi se na Grmado pri Šmarni gori napravile tri planinske steze, ena izmed njih, po Skalcah, bi se za vežbanje in training novih planincev povsem planinsko opremila s klini, žicami itd. Omenjeni načrt je našel obče odobravanje v javnosti. Dobiti bo treba le še dovoljenje posestnikov tistih parcel, po katerih bi omenjene steze držale. Upati je, da bodo gg. lastniki tako dovoljenje dali; saj disciplinirani turisti ne bodo delali nikake škode po nasadih, ker se bo vsak držal le markirane poti, dočim so se do sedaj dogajale razne poškodbe baš radi tega, ker so na Grmado zahajali le divji turisti. Ako pa prizadeti posestniki, zlasti g. smleški baron kot glavni lastnik, tega dovoljenja proti našemu pričakovanju ne dajo, potem, naravno, je vsa akcija že v početku onemogočena. — Drug, nič manj važen načrt je ta, da se zgradi preko Save pri Mednem brv za pešce. S tem bi bilo ustrezno ne samo ljubljanskim izletnikom, ki bodo poslej tem rajši posečali Šmarno goro, če jim odpade tista dolgočasna hoja po ravni, čisto blatni cesti od Vižmarij do Tacna, temveč tudi domačim prebivalcem, ki meje ob Savo pri Mednem: Vikrče, Pocenjski grad, Zavrh, Spodnje in Zgornje Pirniče. Tudi ta načrt javnost splošno odobrava. Naloga novega odseka pa je, nabaviti sredstev, da se ta načrt tudi izvrši. Marsikateri redni Šmarnogorski obiskovalec je že obljubil, da hoče prispevati. Pričakujemo pa, da bodo načrt dejansko podpisali tudi drugi zasebniki, zavodi pred vsem pa mestna občina ljubljanska. V omenjenem »Šmarnogorskem odseku« so ti-le gg: inspektor v p. Jos. Wester kot načelnik; bančni ravnatelj Emerik Ferlinc, okrožni zdravnik dr. Živko Lapajne, kot podpredsednik Društva za čuvanje narodnega zdravja in železniški inspektor v p. Alojzij Knafelc, naš znani planinski stezosledec.

Ch. Lucietto:

46

Spomini francoskega vojnega detektiva.

Z dovoljenjem svojega šefa sem odpotoval še isti večer in pod masko starega, zelo revnatičnega bataljonskega komandanta sem se nastanil tudi v istem hotelu. Ko sem napravil toaletto v svoji sobi, sem šel dol v hotelski bar, kjer se je že nahajala elegantna in mnogobrojna družba.

Bila je ura, ko so se zbirali številni oficirji vseh armad, ki so jim servirali raznobarvne pijače.

Ko sem vstopil v bar opirajoč se na svojo palico, ki je imela obliko berglje, in vkekl nogo za seboj, so vsi oficirji, ki so me naravnost smatrali za svojega tovariša vstali in me pozdravili.

Jaz sem jim odzdravil in sem se predstavil.

»Komandant Luneau od štaba N...ske armade.

Mlad kapetan, ki se je tu nahajal, je stopil k meni in mi predstavil drugega za drugim prisotne oficirje, potem pa je dejal smehljaje se:

»Gospod komandant, navdušeni smo radi vašega prihoda. Ker ste pa v višjem činu kot mi, boste dovolili, da vam ponudimo funkcijo predsednika omizja.

»In vojnega komandanta!« je dodal nov prišlec, čisto mlad bataljonski šef kolonijske pehote.

Zadonel je splošen krohot. Ti mladi norci so mislili, da so našli izborno priliko, da se norčujejo iz starega tepca, za kar so me smatrali.

Jaz sem pa svojo okorno zunanost le še pretiraval in v svoji navidezni osuplosti vzkliknil:

»Predsednik omizja! vojni komandant! Toda prosim vas, gospodje, ti častni naslovi se pa nikakor ne ujemajo z našim tukajšnjim posebnim položajem! Prvo bi že šlo, toda kar se tiče drugega častnega naslova se mi pa le zdi, da tukaj ni na mestu!«

»Motite se, dragi tovariš, mi je odvrnil bataljonski šef kolonijske pehote. »Oficir, ki ima tukaj najvišji čin je švicarskim vojaškim oblastem odgovoren za red in disciplino med nami.

In z novim nasmehom je dodal:

»Verjemite mi, da vam ne preostane nič drugega, kakor da se uklonite.

— ... in da plačam za pijačo v trenutku, ko nastopam to službo! sem smeje dodal.

In poklical sem natakarja ter naročil:

— Vsakemu nov kozarček!

Irma Staub je sedela v udobnem naslonjaču na stekleni terasi, iz katere je bil razgled na jezero, ter smehljaje opazovala prizor.

— Ta je pa drzna! sem si mislil. Ne smem zaostati za njo...

— Milostiva, sem dejal, dvignil svoj kozarček in

se obrnil proti njej. Dovolite, da dvignejo francoski oficirji ob naši prisotnosti svoje kozarce in napijejo le-poti, ter ji tako izkažejo čast, ki ji gre.

Dvignil sem kozarec v njeni smeri nadaljujoč:

— Na vaše zdravje!

Priklonila se je, zardela ter odgovorila:

— S tem večjim veseljem sprejemem vaš poklon, kajti do sedaj še nisem bila predstavljena tem gospodom in še nisem imela prilike, jim povedati, kako zelo ljubim in občudujem Francijo, kar mi bodi dovoljeno izreči sedaj.

Potem je tudi ona dvignila svoj kozarec in dodala:

— Gospodje, napijem junaški francoski armadi! Napijem njenim dosedanjim in bodočim uspehom! Živela Francija!

In z neverjetno nesramnostjo, ki sem jo že poznal in ki sem jo v istini moral občudovati, je stopila k meni, rekoč:

— Gospod komandant, z ozirom na vašo starost bi bili lahko moj oče, zato dovolite baronici D'Asprement, koje soproj je padel na belgijski fronti, da vas poljubi. Pri tem bom mislila, da poljubim vso francosko armado.

Moji tovariši so do solz ginjeni prenavdušeno plaskali.

(Dolge prihodnje!)

Dnevne vesti.

»NEIMENOVANI.«

Pregovor pravi, da levica ne sme vedeti, kaj je dala desnica, ker dobroto je treba storiti zaradi dobrote same. Sedaj smo na tem, da bo ta lepa krščanska čednost skoraj povsodi uveljavljena. Če objavljajo sedaj društva ali oblasti ime na darovalcev, potem se vedno pogosteje blesti ime »Neimenovani« in imena zasebnikov so izginila.

Pravijo, da je vzrok temu strah pred davčno odmero in tako imajo naši davčni uradi to zaslugo, da so na vsej črti uveljavili lepi krščanski rek, da levica ne sme vedeti, kaj daje desnica.

Zalibože pa ima ta stvar tudi to slabo stran, da se za »Neimenovanim« skriva dositkrat tudi tišči, ki ni nič dal. Ljudje se namreč niso prav nič poboljšali, temveč so postali le bolj previdni. In zato danes levica ne ve, kaj je dala desnica, ker desnica sploh več ne daje.

Tako je tudi zasebna dobrotljivost obnemogla pred davčnim pritiskom.

Spored koncerta vijolinskega virtuosa Vaše Prihoda, ki se vrši danes zvečer ob 20. v Unionski dvorani: Mozart vijolinski koncert v d-duru, Bach: Giacomini s klavirskim spremljevanjem Roberta Schumanna, Ernst: Vijolinski koncert v fis-molu, Mendelssohn - Achron: Na krilih petja, Mendelssohn - Cerne: Uspavanka, Chopin - Prihoda: Nocturno, Paganini: I palpiti. Predprodaja vstopnic v Matični knjigarni in od 7. ure dalje pri koncertni blagajni v Unionski dvorani.

— Odlikovanja prosvetnih delavcev. Na predlog prosvetnega ministra je bilo podpisanih te dni več ukazov, s katerimi se odlikujejo razni prosvetni delavci z redovi Sv. Save III., IV. oziroma V. stopnje.

— »Uradni list« ljubljanske in mariborske oblasti objavlja pravilnik o voznih ugodnostih na železnica in ladjah v državni eksploataciji, izdan na podstavi pooblastitve v čl. 125 finančnega zakona za proračunsko leto 1926-27 in pregled zastopnikov naše kraljevine v inozemstvu in inozemskih zastopnikov v naši državi.

— Mariborski veliki župan odhaja? Iz Beograda doznavamo, da je mariborski veliki župan dr. Pirkmayer baje zaprosil za premostitev v ministrstvo notranjih del v Beogradu, odnosno za premostitev v zunanje-politično službo.

— Zveza jugoslovenskih mest. Za predsednika Zveze Jugoslovenskih mest za prva tri leta je bil izvoljen zagrebški župan dr. Heinzel. Sedež zveze bo za ta čas Zagreb. Sklenjeno je bilo, da more biti sedež zveze izmenoma samo Beograd, Zagreb ali Ljubljana, dalje je bilo sklenjeno, da morejo zastopati v zvezi mesta samo izvoljeni zastopniki mest, ne pa tudi komisarji. I. kongres zveze se vrši dne 10. aprila v Zagrebu.

— Podržavljenje neeraričnih pošt. V ministrstvu pošte in brzojava se dela na to, da se vse neerarične pošte čimprej podržavijo. V tem cilju je zahtevalo ministrstvo od vseh direkcij, da predložijo sezname neeraričnih pošt. Za podržavljenje teh pošt je ustavljen v proračun za leto 1926-27 večji kredit.

— Za rezervne oficirje. Vsi rezervni oficirji, ki so prejeli železniško legitimacijo za leto 1927 se tem potom obveščajo, da je izdan nov pravilnik o voznih olajšavah, po katerem imajo rezervni oficirji, kakor doslej pravico do trikratne polovične vožnje na leto. Doslej izdane legitimacije za leto 1927 veljajo pa samo do 31. januarja 1927 in se bodo zamenjale z novimi, katere mora vidirati prometno ministrstvo. Udruženje je radi tega moralo tiskati nove legitimacije in jih poslati v vidiranje ministrstvu. Čim bodo nove legitimacije overjene in vrnjene se bodo takoj razposlale. Že izdane stare rumene legitimacije, ki so neveljavne, pa naj se vrnejo pododboru. Člani, ki so že ali še bodo prosili za trikratno polovično vožnjo, pa še nimajo legitimacije, jo bodo prejeli v smislu novega predpisa. Uprava ljubljanskega pododboru.

— Rezervni oficirji — člani ljubljanskega pododboru se opozarjamo, da se vrši 3. redni letni zbor pododboru v ponedeljek dne 14. februarja 1927 ob 20. uri v salonu restavracije »Zvezdec« v Ljubljani, Kongresni trg 1. Eventualne pred-

loge za dnevni red je poslati upravi pododboru do 13. februarja 1927. — Uprava pododboru.

— Kriza našega gledališča. Vse spošt. gospode, ki so bili naprošeni, da podajo pismeno svoje mišljenje o krizi našega gledališča, najljubšnje prosimo, da to čimprej store. Odbor »Udruženja gled. igralcev« Ljubljana.

— Regulacija reke Mure. V generalni direkciji voda se pripravlja nov načrt za regulacijo reke Mure na onih mestih, kjer so poplave najbolj pogoste.

— Strossmajerjeva galerija slik v Zagrebu. Lansko leto se je pričela preurejevati Strossmajerjeva galerija slik v Zagrebu. Ker nakazani kredit ni zadostoval, delo ni bilo dokončano. V svrhu, da se dela nadaljuje, je uneslo prosvetno ministrstvo v svoj novi budget zopet kredit 120.000 Din.

— Za »Dr. Rybařev fond«. V počaščenje spomina blagopokojnega g. dr. Rybařa je daroval g. dr. Viktor Gregorič v Novem mestu Jugoslovnski Matici znesek Din 100. Iskrena hvala!

— Razpisana mesta. Pri okrožnem sodišču v Mariboru se odda mesto podpredsednika. Prošnje je vložiti do konca t. m. pri predsedništvu omenjenega sodišča. Na ženski javni bolnici v Novem Sastu se odda služba sekundarija z mesečno plačo 1500 Din, prostim stanovanjem in prosto oskrbo. Prosilci, dosluženi stazisti naj vložijo prošnje do 20. t. m. pri zastopu zdravstvenega okrožja v Novem mestu.

— Z ljubljanske univerze. Za redna profesorja ljubljanske univerze sta imenovana kontraktualna profesorja dr. Aleksander Bilimović in dr. Mihajlo Jassinski.

— Promocije. Na ljubljanski univerzi sta bila promovirana za doktorja prava višji policijski nadzornik Josip Dobrošek s Pohorja in tajnik tehniške fakultete Josjo Jurković iz Colnarjev pri Fari pri Kostelu. Glede g. Dobroška je zanimivo, da se je povzpelo do doktorja prava i. d. iz navadnega policijskega stražnika brez vsakršnih študij.

— Iz državne službe. Rudarski administrativni revident Ivan Češmiga je premeščen od okrožnega rudarskega urada v Celju k rudarskemu glavarstvu za Slovenijo v Ljubljani.

— Iz imenika zdravniške zbornice za Slovenijo je član dr. Karel Pečnik, zasebni zdravnik v Sečovem pri Rogaski Slatini.

— Imenik glavnih ter nadomestnih porotnikov, ki so poklicani sodelovati pri glavnih razpravah prvega porotnega zasedanja v letu 1927, ki prične dne 21. februarja 1927. A. Glavni porotniki: Šmid Franc, posestnik, Selca, Kranj 49; Tršar Franc, posestnik, Ljubljana okolica 60; Drobnik Franc ml., lesni trgovec, Vel. Stara vas, Ljubljana okolica 10; Baž Janez, posestnik in trgovec, Dolnice, Ljubljana okolica 9; Bitenc Jožef, posestnik in gostilničar, Brod, Ljubljana okolica 8; Matičič Ivan, posestnik in gostilničar, Dob. Kamnik 94; Šmon Simon, kmet, Nadgorica, Ljubljana okolica 13; Hrovat Anton, posestnik in čevljar, Gorica, Radovljica 14; Kunstelj Alojzij, posestnik, Glince, Ljubljana okolica 4; Plevnik Albin, posestnik, Tomačovo, Ljubljana okolica 9; Starman Valentin, posestnik, Suha, Kranj 14; Koki Matija, posestnik in trgovec, Kranj 43; Cvenkl Josip, zemljak, Ljubna, Radovljica 6; Babnik Alojzij, posestnik, St. Vid nad Ljubljano, Ljubljanska okolica 39; Sušteršič Lovrenc, posestnik in mizar, Vižmarje, Ljubljana okolica 51; Ahčan Rudolf, trgovec, Zagorje ob Savi, Litijska 32; Zalokar Anton, posestnik in mizar, Podgora, Ljubljana okolica 1; Toni de Milan, posestnik in trgovec, Begunje, Logatec 24; Lazarini Henrik, posestnik, Sv. Valburga, Kranj 1; Kunovar Rok, kmetovalec, Dravljica, Ljubljana okolica 42; Strgar Anton, trgovec, Šutna, Kamnik 45; Sitar Josip, mizar, Križe, Kranj 23; Zavodnik Franc, posestnik in mizar, Glince, Ljubljana okolica 1; Detela Franc, posestnik, Moravče, Kamnik 5; Rozman Jernej, posestnik in gostilničar, Britof, Kranj 18; Verbič Josip, posestnik, Vrhnika, Ljubljana okolica 7; Božič Ivan, posestnik in gostilničar, Vič, Ljubljana okolica 5; Strman Jože, trgovec, Mala Kostreznica, Litijska 19; Bežan Josip, posestnik in mlinar, Toplice, Litijska 20; Suhadolnik Franjo, posest-

nik, Borovnica, Ljubljana okolica 8; Medved Miroslav, posestnik in gostilničar, Dolso, Ljubljana okolica 24; Kos Jakob, posestnik, Toplice, Litijska 51; Justin Anton, tovarnar, Glince, C. XVII., Ljubljana okolica 8; Berdajs Leopold, trgovec, posestnik in gostilničar, Sava, Litijska; Sitar Rok, kolar, Ljubljana, Radovljica 28; Müller Anton, posestnik in gostilničar, Zg. Domžale, Kamnik 31. B. Nadomestni porotniki: Bizjak Davorin, krojač, Grudno nabrežje 13, Ljubljana; Breznik Alfonz, trgovec in posestnik, Mestni trg, Ljubljana 3; Praprotnik Simon, mizar in posestnik, Jenkova ulica, Ljubljana 7; Reicher Konrad, trgovec, Vidovdanska cesta 3, Ljubljana; Ahlin Alojzij, mesar in posestnik, Hradskega vas 48, Ljubljana; Florjančič Franc, trgovec, Šelenburgova ulica 6, Ljubljana; Derganc Stane, trgovec, Pred Školijo 20, Ljubljana; Florjančič Stanko, trgovec, Knafljeva ulica 13, Ljubljana; Kolšek Franjo, trgovec, Gradisce, Ljubljana 3.

— Bivša cesarica Zita čestitala bivšemu generalu Galgotzyju. Znani bivši korni poveljnik Galgotzy je praznoval te dni svojo 90-letnico. K temu jubileju mu je poslala svoje pismene čestitke med drugim tudi bivša cesarica Zita.

— Lyonski velesejm. Mednarodni velesejm se vrši letos od 7. do 20. marca. Interesenti dobijo prospekte v pisarni Zbornice za trgovino, obrt in industrijo.

— Trockijevo zdravstveno stanje se je poslabšalo. Kot poroča »Ruk«, se je Trockijevo zdravstveno stanje zopet poslabšalo. Vsled tega vzame Trocki v kratkem daljši dopust ter odide zopet na Kavkaz na oddih. Iz različnih okoliščin se da sklepati, da je Trockijev vpliv trenutno minimalen. Tako se med drugim poroča, da so mu prepovedali govoriti ob priliki nekega zborovanja, ki se vrši te dni v spomin na Leninovo smrt.

16. februarja 1927 I. reprezentančni ples slušateljev ljubljanske univerze v Unionu.

II. seja celokupnega damskega komiteja za I. reprezentančni ples bo v petek, 4. t. m. ob 15-30. uri v damski sobi kavarne Emona. Vabil za to sejo ne bomo razpošljali.

— Ciganski alfabet. Po nalogu vserskega ciganskega kongresa je sestavil profesor Sergijevski za v Rusiji živeče cigane posebno abecedo. Doslej niso imeli cigani nikjer lastne abecede in seveda tudi nobene lastne knjižvnosti ne.

— Gorki še živi! Moskovska »Izvestija« objavljajo pismo Maksima Gorkega, v katerem protestira pesnik odločno zoper zlorabo, ki se uganja v sovjetski Rusiji z njegovimi deli in izjavami. Gorki se pritožuje predvsem zoper početje ljudskega komisarja Lunažarskega in njegovih pristašev, ki zlorabljajo njegova privatna pisma. V zadnjem času so dali namreč Lunažarski in njegovi somišljeniki objaviti več privatnih pisem, ki so jih prejeli od Gorkega, v listih, dasi vsebujejo pisma stvari, ki bi jim jih Gorki prav gotovo ne bi sporočil, če bi vedel, da bodo objavljene. Tudi Lunažarski osebno je zagrešil več indiskrecij. Izdal je n. pr. skupno s profesorjem Piksonom zbirko z naslovom »Najboljša dela Gorkega«, ne da bi bil v to od avtorja pooblaščen in ne da bi bil Gorkega tudi samo vprašal, katera svoja dela smatra za najboljša. Razume se samo po sebi, da Gorki tudi ni prejel za to nobenega honorarja. V pismu, ki ga je objavil v »Izvestijah«, zahteva torej Maksim Gorki popolnoma upravičeno, da naj se ne ravna z njim tako, kot da je že mrtev.

— Huda zima v Sibiriji. Kot poročajo iz Moskve, vlada v Sibiriji letos izredno ostra zima. V nekaterih krajih imajo do 65 stopinj mraza, kar je celo za sibirske razmere abnormitet. Hudi mraz spremelja prav pogosto silni snežni meteži. Mnogo ljudi je zmrznilo. Okoli 50 vlakov je obitlo v snegu.

— Kuga na nemškem parniku. Na nemškem parniku »Kuba«, ki je priplul

te dni iz Bahi-e v Rotterdam, je bil ugotovljen slučaj kuge. Zoper parnik je odrejena kvarantena.

— Žrebanje števil III. književne tombole je prenešeno in se vrši nepreklicno po sledečem redu: 4. marca in 11. marca za ambe, 18. marca za terne, 25. marca za terne in kvaterne, 1. aprila za kvaterne in čitvine, 3. aprila za čitvine, 15. aprila in 22. aprila za tombole. Tombolske tablice a 3 Din so naprodaj pri vseh šolah in vseh podružnicah Jugoslovenske Matice v Sloveniji, v Ljubljani in Novi založbi, Tiskovni zadrugi, trafikii Sever in v pisarni Jugoslovenske Matice, Šelenburgova ul. 7. II.

— Misteriozni umori v rudniku. Iz Vratislave poročajo: V rudniku v Gieschewaldu pri Kattowitzu je bil izvršen te dni misteriozen zločin. V globočini 400 m sta napadla nekega paznika nenadoma dva maskirana moža ter ga ubila. Nato sta udrla moža, glede katerih je doslej še nepojasnjeno, kako sta sploh prišla notri, še dalje v rudnik ter zaprla 6 rudarjev, grozeč jim s smrtjo, v dve luknji, ki sta ju zabarikadirali z več centi težkimi kosi premoga. Ko ju je hotel na njunem nadaljnjem potu ustaviti neki čuvaj, sta ga ustrelila, tako kot prvega. Napadalec, ki se skrivata v rudniku, doslej še ni bilo mogoče izslediti. Uliji jim sicer ni mogoče, ker je zastražila policija vse izhode, vendar pa ni izključeno, da nameravata lopova izvršiti v rudniku dinamiten atentat, ki bi ulegnil postati ne samo za vse v rudniku se nahajajoče delavce, temveč tudi za rudnik sam usodepoln.

— Tragedija na morju. Iz Londona poročajo: Neki nemški mornar, ki je umrl pred par dnevi v neki norveški bolnici, se je dal pred svojo smrtjo izpovedati, da bi si olajšal svojo vest. Povedal je, da je pripadal pred dvema letoma posadki neke nemške tihotapske ladje. On in njegovi tovariši so umorili kot taki vso, iz 8 moč obstoječo posadko norveške ladje »Eisstern«, ki je lovila morske pse. Nemška ladja se je bavila z vtihotapljanjem alkohola ter je hotela norveški prodati blago, ki ga je imela na krovu. Ker se niso mogli zediniti glede cene, je nastal pretep, ki je končal s tem, da so pometali tihotapci vso posadko »Eissterna« v morje, nakar so nanosili na mize jedi in pijače, prižgali vse luči, da bi izgledalo, kot da je zapustila posadka ladjo nenadoma iz kakšnegakoli vzroka, ne da bi se vrnila ter jo odkurili. Ko je po mornarjevi smrti prijavil spovednik stvar policiji, je mislila ta sprva, da gre za plod bolne fantazije, končno pa je ugotovila, da je bil najden ribiški parnik »Eisstern«, ki je odplul dne 29. decembra 1924 iz Helö na Norveškem s posadko 8 moč, res par tednov pozneje severno od Aalesnuda brez posadke. Ker je bilo na ladji sicer vse v redu ter tudi v zadnjem času na morju ni bilo nobenega viharja, je bila stvar zagnetka, ki jo je rešilo sedaj priznanje umirajočega nemškega mornarja.

— Izpred oltarja v ječo. V St. Michelu sur Orne je bil te dni aretiran neki mornar, ki se je vračal iz cerkve od poroke roko v roki s svojo novoporočeno ženo. Tovarniški delavec Marge je bil umoril tri dni preje nekega cunjarja ter mu odvzel 12.000 frankov. Ko mu je prišla žandarmerija na sled, je stal ravno s svojo nevesto pred oltarjem. Orožniki so počakali, da je bil obred končan, ko pa je stopil moril iz cerkve, so ga iztrgali iz rok njegove mlade žene ter odvedli v luknjo. Margo je svoje dejanje takoj priznal. Izjavil je, da je izvršil roparski umor zato, da bi imel denar za veselo svatbo.

— Tragedija obsojenca. Iz Varšave poročajo: V poslopju okrajnega sodišča v Pozenu se je odigrala te dni nenavadna tragedija. Neki Sieg je bil obsojen radi tatvine na dve leti ječe. Mož je ves čas tajil. Po proglasitvi sodbe je prosil, da ga začasno izpuste, ker leži njegova žena, ki je v blagoslovljenem stanu, težko bolna v postelji. Ker je sodišče njegovo prošnjo zavrnilo, je skočil Sieg v neopaženem trenutku skozi okno II. nadstropja ter obležal na cestnem tlaku mrtev.

— Vlom v maharadžino palačo. Kot poroča »Daily Express« iz Kalkute, je bil izvršen te dni v maharadžino palačo v Bhayalpuru drzen vlom. Vlomilci so odnesli razne dragocenosti v skupni vrednosti 80.000 funtov sterlingov. Nekaj ukradenih stvari je policija izsledila. Dva osumljenca sta bila aretirana.

— **Nepričakovana požrtvovalnost naših ameriških rojakov.** Uprava lista Glas Naroda je poslala zopet za poplavljenca ljubljanskemu oblastnemu odboru Rdečega križa v štirih čerkah znesek Dol 824.27. Razven tega je tudi uprava Nove Dobe poslala v isto svrhu nadaljna dva čerka po Dol 25 in Dol 21.65. V prvona-vedeni vsoti je zapadeno znesek Dol 372.87 kot prebitek prireditve newyorških Slovencev, ki so po svojih pevskih društvih Danica, Domovina in Slovan priredili v Newyorku koncert. Požrtvovalni odziv naših ameriških rojakov presega res naše najboljšje pričakovanje. Zavednost in domoljubje naših ameriških Slovencev mora ganiti vsakogar. Bodi tudi javno vsem cenjenim darovalcem in prirediteljem, zlasti pa upravi Glas Naroda tem potem izrečena najpri-srčnejša zahvala. Vse priznanje pa gre tudi bančnemu podjetju gospoda Franka Sakser v Newyorku, ki vse dolarske čerke izstavlja brezplačno in je v korist poplavljenca s tem prihranjena prav iz-platna vsota. Prejeti zneski se bodo v naj-drajšem času porazdelili med prizadete, pri čemur se bodo vpoštevale vse posa-mezne želje darovalcev. — Ljubljanski oblastni odbor rdečega križa SHS Ljub-ljana.

— **Samomor katoliškega duhovnika.** Ne preveč brihtni poljski katoliški du-hovnik Siedlicka je nasedel te dni v Lvovu dvema lepovoma, ki sta ga ogolju-fala za 300 zlotih. Eden od zločincev je ponudil duhovniku na cesti v nakup zla-to uro. V istem trenutku je pristopil nje-gov komplic, ki je ponudil še več, toda pristavil, da bi kupil uro šele drugi dan, nakar je prodal prvi njegov tovariš uro duhovniku. Ko pa je duhovnik izvedel, da ura ni zlata, temveč iz navadne kov-i-ne ter brez vsake vrednosti, je izvršil iz sramu in žalosti samomor.

Ljubljana.

1— **Umrli je včeraj popoldne v Ljub-ljani vpokojeni ravnatelj državnih že-leznic inž. Ignacij Šega.** Pokojnik je bil izvrsten strokovnjak. Služboval je kot strojni inženjer pri južni železnici še za časa Avstrije. Po prevratu je postal šef strojnega oddelka, po prevzemu južne železnice s strani naše države pa je bil imenovan za ravnatelja ljubljanske že-lezniške direkcije. Blag mu spomin, prizadeti rodbini pa naše iskreno so-žalje.

1— **Društvo nameštencev mestnega do-hodarskega urada v Ljubljani priredi dne 5. februarja t. l. v Mestnem domu svojo II. predpustno veselico.** Preskrb-ljeno je, da se bodo vsakdo, ki se po-trudi na veselico dobro zabaval in bode postrežen z izvrstno, ceneno pijačo in jedajo. Začetek ob 8. uri. Ker je čisti do-bitek namenjen onemoglim članom dru-štva, vljudno vabi odbor.

1— **Dramatični odsek »Svete Vojske«** priredi v nedeljo, dne 6. februarja t. l. ob pol 20. uri v Rokodelskem domu aka-demijo z izbranim sporedom. Uprizorila se bo ob tej priliki dramska vizija v treh slikah, s prologom, godbe in epilogom, ki jo je nalašč za to akademijo pisal g. Mirko Kunčič. Vstopnice so v predpro-daji v pisarni »Svete Vojske« na Poljan-skem nasipu št. 10. Opozorjamo cenj. ob-činstvo na to prireditve, ki obeta postati, sodeč po temeljitih pripravah in vajah, res nekaj izvanrednega!

1— **»Ženski Pokret«** vabi svoje članice na sestanek v damski sobi kavarne »Emona« v petek 4. t. m. ob 17. Predava-gospodična Alojzija Štebi o temi: »Žena v javnem življenju«.

1— **Pogrebno društvo Marijine bratov-štine v Ljubljani sporoča svojim članom sledeče sklepe sprejete na občnem zbo-ru dne 16. januarja 1927.** 1. Članarina za leto 1927 ostane neizpremenjena in se pobira dne 2. in 6. februarja v dru-štvenih prostorih celodnevno. 2. Pristop-nina znaša za nove člane sledeče: Od 10—20 let starosti znaša Din 50, od 21 do 30 let starosti znaša Din 100, od 31—40 let starosti znaša Din 200, od 40 let dalje po 50 Din več za vsako leto sta-rosti od 40 let dalje do 50 leta. Nad 50 let stari se sprejmejo za člane, ako isti vplačajo celotne pogrebne stroške. Pri-stopnina se lahko plača v 6. obrokih te-lekom enega leta. Vabijo se novi člani k pristopu. — Odbor.

1— **Društveni sestanek »Svete Vojske«** se vrši v četrtek ob 20. uri v klavirski sobi moškega učiteljskega. Na sporedu je: Predavanje in razgovor o predlogih za občni zbor. Sestanka naj se zanesljivo udeležijo vsi člani in članice!

Sport.

II. redni občni zbor kolesarskega in mo-tociklističnega društva »Sava«.

Redni občni zbor tega zelo agilnega in hitro razvijajočega se sportnega dru-štva se je vršil včeraj ob zelo številni vdeležbi v restavracijskih prostorih g. Frana Kavčiča na Privozu.

Predsednik g. Fr. Batjel pozdravi šte-vilno zastopano članstvo in navzoče čas-nikarske poročevalce, se spominja v pro-šlem letu umrlih članov Janežiča, Štora in podpredsednika Al. Slamiča, se za-hvaljuje navzočim odbornikom za njih požrtvovalno delovanje, dalje g. dr. M. Perkotu, ki je brezplačno nudil svojo pomoč pri društvenih dirkah ter opo-zarja člane, da goje sport ne glede na politično pripadnost. Ugotovi, da pose-duje že 78 članov in 20 članic društvene oblike.

Po prečitani zapisnika zadnjega obč-nega zbora podajo posamezni društveni funkcionarji izčrpna poročila.

Iz tajniškega poročila g. Fr. Milavca je razvidno, da šteje društvo 296 rednih članov, 6 podpornih, 14 ustanovnih in 53 članic. Priredilo je dve glavni dirki, in sicer prvo na dirkališču SK Ilirije ter se vdeležilo dirke Št. Vid—Ljubljana in obratno, obakrat v velikem številu in s častnim uspehom. Razun tega je prire-dilo tudi več v vsakem oziru dobro uspe-ljih izletov.

Po poročilu blagajnika Janka Dolenca znašajo skupni dohodki 19.936 Din, skupni izdatki pa 17.955 Din, skupno imetje pa 9441 Din.

Po izjavi pregledovalcev računov, da sta našla vse knjige v popolnem redu, se izreče blagajniku obsolutorij.

Na mesto umrlega podpredsednika Al. Slamiča se izvoli soglasno g. I. Sirknik, ki naglašja v svojem govoru, da hoče iz-vesti gotove remedure pri prireditvi društvenih dirk.

Po končanem občnem zboru sledi žre-banje daril za člane, dirkače, članice in kolesarice ter za naraščaj. Od članov do-bi pri tem Peter Kočevar popolno dreso, ravno tako dirkač Fran Škoda, od članic Fani Gabrijelečič, od kolesarice Fani Bat-jel in od naraščaja Anton Jamnik.

Koliko časa zdrži moderna pnevmat-ika. Engelbert-tovarna pnevmatik je pred meseci razpisala tekmo, in jo do-tirala z dragocenimi darili, določenimi za tistega, ki je tekom enega leta z njeno prevmatiko prevozil največjo razdaljo. Prvi dobiček v znesku 250 funtov je do-bil vozač, ki je dokazal, da je v omenje-nem času prevozil z eno in isto pnevmat-iko 40.390 km. Drugo darilo 150 funtov pa je prejel nek kolesar, ki je prevozil v kritičnem času 37.000 km. Torej pač izvrsten fabrikat.

Francija poseduje čez en milijon vo-zil. V tem letu je dosegla in prekoračila Francija na motornih vozilih, t. j. avto-mobilih vseh vrst in motornih kolesih en milijon. Oficijelnih podatkov še ni, ven-dar pa znaša to število po zanesljivih cenitvah 1.056.000. To število obsega: 585.000 privatnih voz, 290.000 tovornih, 26.000 taksametrov ter avtobusov in 155.000 motornih koles.

Kanadijci porazili v hockeyu na ledu evropski team 2:1. Kot zaključek veli-kega sportnega tedna dunajskega drsal-nega društva se je vršila v nedeljo tek-ma na Dunaju živčevih Kanadijcev in iz-birnim moštvom, ki so ga sestavili iz najboljših igralcev šestih držav, ki so se vdeležile tekme za evropsko prvenstvo. Kanadijci veljajo za najboljše igrače ho-ckeya na ledu in so v tej igri tudi po-kazali, da to slavo tudi v polni meri za-slужijo. Njih vratar Roy je pokazal vzor-no igro, obrambo sta vodila dr. Demp-sey in Wight, ki sta tudi najboljša igra-čja tega moštva. O'Donnell, Painchaud in de Roche so tvorili napadalno vrsto in so pokazali fine tehnične akcije. Ev-ropski team so tvorili: Belgijec Chotteau (vratar) in igrači v polju: Walter Brück (Avstrija), Reysschoot (Belgija), Hubert Brück (Avstrija), Maleček (Čeh), Kreitz (Belgija).

Dunajske nogometne tekme za prven-stvo so zelo trpele radi zamrznjenih tal, ki so igračem zelo obtežila delo. Vzlic temu ni bilo nikakih presenečenj, ker zmaga W. A. C. nad Rapidom je že tra-dicijonalna, Rudolfshügel je bil od Vien-ne poražen, kakor je bilo pričakovati in uspeh Admir nad Hokoah je bila samo neizbežna posledica boljšega dela. — Admir je s pridobljenimi točkami pre-kosila B. A. C. in jo bo s te pozicije tudi težko izpodrinuti. Vienna je potisnila

F. A. C. na 7. mesto, W. A. C. pa Sport-club na predzadnje mesto. — Stanje sle-deče: Admir 19 točk — BAC 18 točk — Simmering 16 točk — Rapid in Hokoah po 15 točk — Vienna 14 točk — FAC 13 točk — Austria in Wacker po 12 točk — Slovan 9 točk — WAC 7 točk — Sport-klub 6 točk in Rudolfshügel 4 točke.

Norveške prvenstvene tekme v hitrem drsanju, ki so se vršile v Oslo, so podale sledeči rezultat: 500 m: 1. Roald Lar-sen 47.7 sek., 2. Evensen 48.1 sek. — 5000 m: 1. Ballangrud 9:25.3 sek., 2. Evensen 9:28.2 sek., 3. Roald Larsen 9:35.6 sek.

Gospodarstvo

BREZPOSELNOST V FRANCIJI.

Brezposelnost v Franciji narašča od tedna do tedna. Dne 13. januarja t. l. je znašalo število brezposelnih, ki so do-bivali podpore 27.952, dne 20. januarja pa je znašalo že 38.374. Število brezpo-selnih, ki ne dobivajo podpore, pa go-tovo ni manjše čeprav so malo pretirani podatki komunističnega voditelja Ca-china, da tretjina industrijskega delav-stva izvršuje skrčeno delo. Da pa je zavzelo skrčeno delo velik obseg, doka-zuje sklep severnofrancoskih bombažnih industrijalecev, ki so uvedli le šfiridnev-no delo na teden.

O tujih delavcih, ki so bili poslani do-mov, ni nobene statistike, čeprav je nji-hovo število najbrže prav znatno. Tuji delavci pa so pred odpustitvijo zavarova-ni z dolgoročnimi kontrakti in to bolj kot francoski delavci sami, ter jih tudi rajše obdrže pri delu, ker dobivajo nižje mezde.

Toda mnogo bolj kot iz golih števil, ki so vsaj v primeri z drugimi industrij-skimi državami še vedno prav majhne, pa odseva globoka skrb francoskega na-roda radi brezposelnosti iz obsega, ki ga zavzemajo članki o brezposelnosti v dnevnem časopisu in iz devetih inter-pelacij, ki so bile vložene v zbornici. Vla-da je odločila svoj odgovor na te inter-pelacije na petek, na edini dan, ki je do-ložen za interpelacije. Do takrat bo šte-vilo brezposelnih zopet zelo naraslo, mnajka pa sredstev, da se odpomore brezposelnosti. Sedaj zahtevajo, da se zviša brezposelna podpora, ki je znašala do sedaj le 5 do 7 in pol frankov na dan, za družinske čete na 12 in pol frankov, toda vlada se obeta zvišati te podpo-re.

Vlada noče rušiti ravnovesja svojega proračuna, ki je tako in tako omejen s 1200 milijoni frankov dodatnih kreditov ter oslabiljen s skrčenjem davčnih dohodkov. Skupni znesek davčnih dohodkov je znašal meseca decembra l. 1926 3860 milijonov, meseca novembra 4175 in me-seca oktobra 5016 milijonov frankov. Padeč davčnih dohodkov pa nima vzro-ka zgolj v gospodarskem položaju. V pr-vem mesecu četrtletja so dohodki vedno visoki. V letu 1926 je bilo v nasprotstvu s prejšnjim letom, pospešeno izterjava-nje davkov, tako, da so bili zastanki meseca decembra prav neznatni. Takse na poslovni promet pa je bilo izterjane meseca oktobra 857 milijonov, meseca novembra 823 in meseca decembra le 730 milijonov frankov. Obseg teh tak-s služil kot najbolj vidno merilo za živah-nost trgovine. Za mesec januar in za ostale mesece pa moramo računati, da bodo ta števila še bolj padala, zlasti, ker je sedaj ukinjena takea na eksportno tr-govino. Da se dvigne trgovina, obstoji samo eno sredstvo, namreč da se znižajo cene. Proti temu pa se, kakor povsod drugje, bore podjetniki. Le znižanje cen bi omogočilo znižanje mezd, čemur pa se upirajo zopet delavci.

Predvsem pa bi morala francoski pod-jetnik in konzerni vedeti, ali ne pride zopet do dviga frankove vrednosti in s tem do znižanja cen.

Poincaré je odložil ratifikacijo pogod-be o dolgovihi ter je sklical zato poseb-komisijo, ki se sestane šele prihodnje poletje. Kot vzrok temu navaja, da nista angleška in ameriška vlada urgirali ra-tifikacijo konvencij in da vzbujata izbolj-šanje francoskih financ zaupanje obeh upniških držav. Temu nasproti pa more-mo trditi, da bodo pokazali upniki manj pripravljenosti, če bodo med tem fran-coske finance konsolidirane, kakor pa tedaj, ko je bila Francija v največjih sti-skah ter da bodo morale biti izplačane vsaj prve anuitete. Medtem pa je Poi-n-care baje izjavil — poročila o seji fi-

nančnega odbora, ki se je vršila v četr-tek, si nasprotujejo — da bo storil vse, da obdrži sporazumno s francosko naro-dno banko kurz funta po 122 do 123 fran-kov. Pristavil pa je: »Vendar pa jaz ni-sem gospodar dogodkov. In tako ne ve-mo, na čem smo.«

BORZE.

Ljubljanska borza radi praznika ni po-slovala.

Zagreb, dne 2. februarja 1927. New-york ček 56.72—56.92, London izplačilo 275.95—276.75, Pariz izplačilo 223.75 do 225.75, Curih izplačilo 1094—1097, Du-naj izplačilo 801—854, Praga izplačilo 168.25—169.05, Milan izplačilo 242.53 do 244.53, Budimpešta izplačilo 995.5 do 998.5.

Curih, dne 2. februarja 1927. Beograd 9.1375, Newyork 519.75, London 25.21125, Pariz 20.45, Berlin 123.175, Dunaj 73.375, Praga 15.40, Milan 22.175, Bukarešta 2.8125, Sofija 3.75, Budimpešta 90.8625.

KRATKE VESTI.

Mandžurske čete pod vodstvom gene-rala Vu Pej Fua korakajo proti Han-kauu, kjer se pričakuje odločilna bitka med Mandžurci in Kantonci.

V zmislu ženevskega dogovora je pre-nejala medzavezniška vojaška kontrolna komisija v Berlinu dne 31. januarja s svojim delovanjem.

Tudi pekinska vlada, ki ima vsak dan manj pomena, je protestirala proti poš-ljanju angleških vojakov v Šangaj.

To in ono.

INFLUENCA.

Srečno poglavarstvo v Celju razglasa: Influenca! — ki že razgraja po sosednjih dr-žavah, zahteva mnogo smrtnih slučajev ter se nam vedno bolj in bolj približuje. Ta bolezen ni vedno enako huda. Letos je na Francoskem in na Angleškem pomorila ve-liko število ljudi, v Pragi pa je zbolelo 5000 ljudi, a ni nihče umrl. Ko je razsajala leta 1917-1918 pri nas, je nastopala različno: spo-četka septembra 1917 milo, potem oktobra pa v številnih slučajih prav kruto, kugi po-dobno s smrtnim izidom v 3 do 8 dneh. Ne-varna postane ta bolezen, ako nastopa sku-paj s pljučnim vnetjem. Letos je treba ve-liko previdnosti, da se zlo, ako pride k nam, omeji, kolikor je to sploh mogoče. V to naj služil sledeči poduk:

Epidemije se končavajo na dva načina: Pr-vi način je potem naravna imunizacija, t. j. da se več ali manj vsi ljudje gotovega okoli-ša nalezajo onih kali, ki povzročajo bolezen in pod vplivom istih ali zbolijo ali pa posta-nejo, kakor bi bili cepljeni za bolezen ne-občutljivi in to za vedno ali pa za gotov rok. Drug način pa je ta, da se posamezne prve slučaje takoj osami (izolira) in se s tem prepreči nadaljna obolenja. Samo ob sebi je slednji način priporočljivejši, ako je iz-vedljiv. Danes, če nastopi v Evropi kje kuga, zanešana iz Indije, kjer je stalno doma, zbolijo samo po nekaj ljudi, katere bi dostikrat lah-ko prešel na prstih ene roke, to je dobrot izolacije; v srednjem veku pa je epidemija kuge prenehala šele potem, ko je zahtevala na stotisoče smrtnih slučajev, prenehala je pa potem splošne imunizacije — tak uspeh pa je strahota, če se bolezen prepusti sami sebi.

Zoper pretečo nevarnost influence je nu-jno potrebno:

1. Da se takoj prvi slučaj naznanijo, ker le tako bo mogoče event. preprečiti, da se bolezen ne razširi ali pa se vsaj omeji.
2. Da se ljudje ogibljejo škodljivostim zdravja, s toplim oblačilom, z zmrznostjo, posebno v alkoholnem oziru in da se ne iz-postavljajo brezskrbno in po nepotrebnem okuženju, smatrajo to kot posebno juna-štvo, ki pa je le nevednost.
3. Svariti je pred zdravljenjem z alko-holom zlasti pri otrocih ali brez zdravniškega navodila, ker bi se sicer iz lahke bolezni po-rodila težka bolezen.
4. Vsak uradni zdravstveni ukrep je treba sprejeti z zaupanjem, potrebnim razumeva-njem in mu slediti, kakor to zahteva občni blagor. Ako bi se bolezen razpasla, podatki bo za posamezne kraje statistične podatke o poteku bolezni in o nje žrtvah.

ISLANDSK SAGA.

Islandija, otok snežnih metežev in me-gle, je še vedno otok pripovedk, juna-ških povesti Snorre Sturlosusa.

Ali pa se mar ne-zdi, kot da čitamo epizodo iz »Hejmokrigle«, če čitamo v listih iz Reykjavika zgodbo matere, ki koraka s truplom sina skozi snežni me-tež, ki je pokopal može?

Kmet Kr. Sveinsson se je bil podal na Silvestrov večer s svojim 14 letnim si-nom iz Vididala na obisk v Bygden. Ko sta se vračala popoldne domov, je jel divjati snežni metež.

Ljudje so jima prigovarjali, naj osta-neta pri njih, toda oče in sin sta šla in nista slušala. Podala sta se na pot, da ne bi bila mati na Silvestrov večer sama doma v skrbeh.

Snežni metež je postajal jačji in jačji.

Vedno bolj gosto so padale snežinke in moža končno nista videla več predse. Korakala sta dalje, na slepo. Kmalu nista vedela več, kje sta se nahajala. Noč je legla na zemljo, moža pa sta korakala in korakala, mogoče — vedno okrog enega mesta.

Končno sta omagala. Izkopala sta si v snegu luknjo.

Zjutraj je bil sin mrtev. Umrl je od napora in mraza. Oče, čigar moči so bile tudi že skoraj na koncu, je pustil sina in je krenil dalje. Snežni metež je divjal še vedno. Končno se je privlekel mož domov.

Ko je žula njegova žena, da je obležal njen sin v snegu, je šla mrtveca iskat in iskala ga je, dokler ga ni našla. Naložila

je truplo na hrbet in odkorakala skozi tuleči metež proti domu, kamor je po težkem naporu končno vendarle srečno prišla.

V Islandiji se dogajajo še danes pripovedke in junaške pesmi...

O SALATI.

Iz nekega Herodotovega poročila vemo, da so poznali salato že stari Perzijci. Herodot poroča, da je Kambizes svojo ženo ubil, ker je primerjala pri obedu svojo rodbino z oskubljenim salalnim šlorom. Tako se je pa izrazila za to, ker je dal okrujni Kambizes vse člane njene rodbine pobiti. Rimljani so salato visoko cenili. Pripisovali so ji uspalvalno moč (pač radi tega, ker ima sličen mleku podoben sok kot mak).

Zdravnik Galenus piše leta 200 pr. Kr.: »Ko sem se jel starati in hotel spali toliko časa kot je potrebno, mi je bilo to spričo dejstva, da sem bil preje navajen ponočevali in z ozirom na to, da stari ljudje navadno sploh ne morejo mnogo spati, mogoče samo na ta način, da sem pojedel zvečer porcijo kuhane salate.« Tudi stari Alemani so salalo kol osvežujočo jed izredno cenili ter so jo smatrali za zelo zdravo jed. Sličnega mnenja so bili ljudje v srednjem veku, ko ni smela manjkati salata niti na mizi bogataša niti na mizi siromaka. Salalo so tako cenili, da je dejal baron von Värst, da je mogoče sklepati iz tega, kako pripravi kdo salalo, z absolutno sigurnostjo na vse njegove

zmožnosti. Francija je postala klasična dežela uživanja salate. Tam so tvorili umetniki v pripravljanju salate poseben poklic. Sicer pa so bili nastavljeni v raznih velikih hotelih v Parizu in drugih meslih evropskega kontinenta še v 18. stoletju posebni strokovnjaki za pripravljanje salate. Pruski kralj Friderik Viljem I. je pripravil ob priliki velikih pojedinj salato lasinoročno. V najnovjšem času pripisuje teorija o prehrani salati zopet večji vpliv na zdravje.

Najstarejša ruska državljana. Kot poročajo, sta glasom statistike, izdelane na podlagi podatkov zadnjega ljudskega štetja v sovjetski Rusiji najstarejša ruska državljana dva Poljaka in sicer kmet Szapkowski in neka Malarjeva. Prvemu je 145, drugi pa 130 let.

T. Schlieben:

Halina.

V velikem, ogromnem in obsežnem poslopiju je nastala tišina. Baronica je skrbno zaklenila železna vrata. Preiskala je vse sobe in spustila železne zastore pri oknih. Prižgala je električno luč, ki je k sreči še gorela. Nato je odšla k Juriju. Mirno in leno je sedel v udobnem ležišču. Kupil je cigareto za cigareto in preklinjal kmete, vlado, ki noče poslati vojakov, Jana, Hanko, župnika in ves svet. Godrnjal je pred se: »Da bi bili le že enkrat iz te umazane dežele!« Na mizi pred njim se je nahajalo več revolverjev. Preskušal je njihov mehanizem in jih basal s kroglicami ter menil: »Kar tako se pa le ne damo, zraven pa pobožal baronico. Baronica ga je pogladila po laseh, ga poljubila, dolgo dolgo...

Nad njenimi očmi pa so se pojavili bridki kolobarji. Kako zelo je ljubila tega dečka! In ali naj bo vsemu temu sedaj konec?

Kljub vsemu pa je Beti, baroničina strežkinja, držala svojo obljubo. Ni odšla z drugimi služabniki do sosednje vsaj, marveč se je podala do gradu kneginje Derauxove. Deloma se je peljala s kmečkim vozom, ki jo je iz usmiljenja naložil, deloma je šepala peš dalje. Ni pa se upala povedati, kdo da je,

ker ni vedela, da je kmetški upor le lokalna in da niso izven Krollikovega ničesar vedeli o upor.

Bilo je že proti večeru, ko je prišla Beti na Derauxov grad. Kneginja je ravno priredila vrtno zabavo; gostje so se krasno zabavali. Halina je hodila od skupine do skupine in klepetala z damami s svojim sladkim drobnim glaskom. Plesala je z vsakim gospodom. Niti slutila ni, kaj se godi na Krollikovem. Res ji je včeraj Edmond pripovedoval, da so kmetje nemirni. Toda niti on, niti kdo drugi v družbi ni smatral to za resno. Nihče ni mislil, da se bodo kmetje res uprli. No, in nekaj težav bi pa le privoščili osovraženi baronici. O resničnih dogodkih pa ni bil nihče poučen. Tako je povabila Halina vso sosesko na svojo vrtno zabavo, ki je uspela, kakor še nikoli. Razpoloženje je bilo izvrstno. Kneginja je ravno plesala z lepim Edmond Brossijem, svojim svakom, ko jo je strežkinja poklicala. Iz laskanja, poklonov in žarečih besed je bila poklicana, gori pa jo je čakala Beti, ki ji je povedala vse med jokom in stokom. Lepa in elegantna žena v globoko izrezani obleki je z nejasnimi očmi gledala to jokajočo staro žensko, ki se je tresla po vsem telesu.

Halino, še vso vročo od plesa in omamljeno od šampanjca, v ušesih so ji še brnele sladke besede, ki jih ji je šepetal Brossy, je

zagrabilo elementarno čustvo. Ženska, o kateri ji je plakaje pripovedovala Beti, ženska, ki so jo svoržili njen mož, njen svak, njena družba, žena, ki je šla sama samo svojo pot, žena, ki se mogoče sedaj bori s smrtjo, ta žena je bila njena mati. Vse drugo je izginilo. Vsi ostali so se umaknili daleč v daljo. Njen razsodni mož, Edmond, njen paž, Helena, njena sestra, vojvodinja Loriatska in vsa ostala klica. In njeni otroci, njeni lepi otroci, ki jih je tako zelo ljubila, ali jo ti še potrebujejo? Ne! Ali nimajo mogoče očeta, ali nimajo guvernant, angleških, francoskih in poljskih? Ali nimajo služabnikov, strežnic in šoferjev? Ali jih ne čuva bogastvo njihovega očeta? Vsi, vsi so bili v tem trenutku daleč od nje. Kaj jo briga to? Naj si pomagajo sami. Halina je videla samo mater, ki je bila od vseh zapuščena, ki so jo svoržili lastni otroci in ki ji sedaj grozi strašna smrt.

Halina je začutila v sebi brezmejno nežnost, divjo, neskončno ljubezen do matere. Zašepetala si je sama pri sebi izraze nežnosti do nje in v tem trenutku je čutila, da je pozabljeno vse, kar je stalo med njima. Bila je le še otrok, ki da iz sebe vse, kar more, samo da ubrani svojo mater.

Prinesla je konjaka in okrepila Beti. Strgala si je s telesa dragoceno brokatno obleko in si oblekla preprosto črno oblačilo, se

pokrila s potnim klobukom in si nadela tenek plašč. Ni imela ne ene misli in pogleda več za svojega moža, svoje otroke, goste... Strežkinji je povedala, da mora hitro oditi in ji naložila, naj gostom pove, da je bolna in naj se ne vznemirja radi tega. Rekla je na dvorišče in šofer Henri je moral hitro privleči velik auto iz garaže. Avto je brzo odpeljal z dvorišča.

Halina se je naslonila v kot, bolj mrtva, kot živa od strahu. Bila je bojazljiva in se je tresla po vsem telesu. Sree ji je krčevito utripalo. Le en sam nagon je bil močnejši kot vse ovire sveta: njeno hotenje, da pride k materi. Kot čarobno besedo si je pri sebi ponavljala njeno ime. Klicala jo je z vsemi sladkimi izrazi in v katerih se ji je zmedel razum. Malo pred Krollikovim pa je dala ustaviti avto in poslala z njim Beti v mesto, da alarmira oblasti. Ona kneginja Derauxova, obljublja nagrado milijon, ne, premalo je to, ona hoče obljubiti vse. Ona hoče dati vse, svoj nakit, svoj krasni nakit in vse svoje premoženje v nagrado, če le pridejo in rešijo življenje njene matere. Zaklicala je šoferju: »Hitro, hitro!« nato pa odšla peš na Krollikovo.

(Dalje sledi)

Najboljši šivalni stroj na kolo
je edino le

GRITZNER in ADLER

sa dom, obrt in industrijo
v vseh opremlah.

Istotam pletilni stroj DUBIED

Poost v raznoje b. uplaten.

Večletna garancija
popravila in popravila.
Malo cene, tudi se oboroži.

Josip Petelinc
Ljubljana
blizu Prešernovega spomenika.

Širite
»Narodni Dnevnik«!

TRIKO-PERILO
za moške, žene in otroke,
volna v različnih barvah, rokavice,
avgarice, dokolenice, nahrbtniki
za tolarje in lovce, dežniki, kloti,
šifoni, žepni robc. palice, vilice, noži, škarje,
potrebščine za šivilje, krojače, čevljarje, in brivce
edino le pri trvdki

JOSIP PETELINC
LJUBLJANA
blizu Prešernovega spomenika.

Najboljšo ceno! Na voliko in malo!

„Vinocet“ tovarna vlnskega kisa,
d. z o. z., Ljubljana,
nudi

najfinnejši in najokusnejši namizni kis iz vlnskega kisa.

ZAHTEVAJTE PONUDBO!

Tehnično in higijenično najmodernejše urejena kisarna v Jugoslaviji.

Pisarna: Ljubljana, Danajeva cesta št. 1a, II. nadstropje.

Zalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanem pretresujočo vest, da je nam kruta usoda izrgala iz naše srede predobrega soprega, skrbnega očeta, brata, strica, gospoda

ing. Ignacija Šega
direktorja južne železnice v pokoju.

V sredo dne 2. februarja 1927 je po dolgi mučni bolezni, previden s tolažili sv. vere mirno zaspal v Gospodu.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v petek dne 4. februarja ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti Škofja ulica 12 na glavni kolodvor in od tam se prepelje truplo v Radovljico, kjer se položi zemeljski ostanki v soboto dne 5. februarja dopoldne ob 9. uri na farno pokopališče k večnemu počitku.

Maše zadušnice se bodo darovale v Ljubljani in v Radovljici.

Ljubljana, dne 2. februarja 1927.

Mihaela, soproga.
Vladko, Miško, Lenka, otroci.
(Mesto posebnega obvestila.)

IVAN JAX IN SIN
Ljubljana, Gosposvet-ka c 2.
Šivalni stroji

Izborna konstrukcija in elegantna izvedba iz lastne tovarne. 15-letna izkušnja. V-zem se poučuje pri nakupu brezplačno. Pisalni stroji „ADLER“.

Kolesa iz prvih tovarn, Dürko p. Styria, Waffner (orožna kolo). Pletilni stroji vedro v zlati. Posamezni deli koles in šivalnih strojev. Daje se tudi na obroke! Cenik, franke in zastoj.

TISKARNA MERKUR
LJUBLJANA
SIMON OREGORČIČEVA UL.

se priporoča

za naročila v tiskarsko stroko spadajočih del

Proda se ceno
kompletni nemško-angleški slovar in nekaj angleških knjig. — Naslov po ve uprava Nar. Dnevnika

MALI OGLASI.
Za vsako besedo se plača 50 par. Za debelo tiskano pa Din 1.—.

Kupujem motorje
samohodne ali prevozne, z ali brez dres, sesalni plin, surovo olje ali benzin. Prednost imajo Lancovi »Buldog«. Ponudbe je poslati z navedbo cene, starosti in tovarne na naslov: Mijo Kovarič, Klester, pretinac.

Absolvent
trg. šole sprejme vsako pisarniško delo. Posreduje na upravo lista pod »Dobra moč«.

Koks - Čebin
Wolfova 1/II. - Telef. 56.

OGLAŠUJTE V NARODNEM DNEVNIKU!